

Çocukluğumu Geri Verseler

– Polat Tek · 08 Aralık 2013

ÇOÇUKLUĞUMU GERİ VERSELER...

Ölüme çeyrek kalan yıllarımda bile
Yine vazgeçemediğim çocukluğum aklımda
Ellerim yırtık cebimde
Kimsesiz ama yarınılardan umutlu
Saçlarım her zamankinden biraz daha dağınık
Hayellerimdeki oyuncaklarım yok ama huzurlu
Gamsız ve hayatın kirletilmisliğinden uzak
Dünya'ya gülümseyen masum bir çocuktum
Büyüdüm de ne oldu
Güneş'e bulutlara, hatta hayata küstüm
Çocukluğumu geri verseler diyorum,
Şerefsizlere inat doyasıya yaşasam...

Benim çocukluğumda gözyaşına yer yoktu
Maske takmadık hiç bir zaman,
Oynamadık böyle bir oyun
Büyüdüm koca adam oldum
İki yüzlü insanlara şahit oldum
Paranın ihanetini gördüm en şerefsiz haliyle
Sevdaların küçük bir elvedaya sığabileceğini gördüm
İnsanlığın ayaklar altında yok oluşunu izledim
güçlünün zayıfı ezdiği bir hayata şahit oldum
Çocukluğumu geri verseler diyorum,
Ölse de bunları görmesem, yaşasam...

Söyle be kahpe hayatÇocukluğumu geri versinler artıkBen büyümesemde olurBüyüdükte ne oldu sanki
Gözyaşından başka ne verdiki hayatHep karşımıza iki kuruşluk insanlar çıkmadı mı?Her yüze güleni dost
sanıp bağrımıza bastıkYine aldanan biz olmadık mı?Adam deyip yüreğimizi koyduk ortayaEmanet ettik,
emanete ihanet ettilerElimizi uzattık kollarımızı kestilerisyan bile edemedik, dilimize kilit
vurdularÇocukluğumu geri verseler diyorumBu kahpe düzeni görmeden bilmeden çocukca yaşasam...
Yazarı / POLAT_TEK (Prenspolat Tek)